

MAJČINO PISMO

Što mogu reći još
u času tome,
i na što treba
odgovora dati?
preda mnom tu,
na stolu sumornome,
još leži pismo
što ga posla mati.

Ona mi piše:
"Ako imaš volje,
doputuj golube
na praznike k nama.
Kupi mi šal,
a ocu gaće bolje-
u kući vlada oskudica sama.

Nikako ne volim
što si poeta
što si dočekao
ove slavne dane.
Draže bi mi bilo
da od ranih ljeta
išao si za ralom u poljane.

Ostarjela sam već
i nemam daha.
Da nisi otišo
iz doma svoga
uz mene bi sada
bila snaha
i zibala bih
unućića koga.
no_lubva.gif (27938 bytes)

No ti si djecu
sijo na sve strane
i ženu svoju
drugome si dao.
Bez drugova i doma,
svoje dane
u krčmama si ludo
prokockao.

Što je to s tobom,
moj ljubljani sine,
bio si tih i blag
i svi su meni

isticali te tvoje vrline,
govoreći: koliko je sretan
otac tvoj Aleksandr Jesenjin!

No ispunio nisi
naše nade.
i zbog toga je
bol u duši veći,
jer ocu tvome
zalud na um pade
da pjesmama češ
mnogo novca steći.

No ako stečeš--
stran je tebi dom.
gorčine zato
u mom pismu ima,
jer dobro znam
po slučaju tvom:
da novaca ne daju pjesnicima.

Nikako ne volim
što si poeta,
što si dočekao
ove slavne dane.
Draže bi mi bilo
da od ranih ljeta
išao si za ralom u poljane.

Mori me briga
i bijede se bojim.
Ni konja više nema.
No da si ti u domu
imali bismo svega,
a ti sa umom tvojim--
i mjesto predsjednika
u volispolkomu

Tad bi se živjelo mirno,
nitko nas dirao ne bi,
i ti ne bi znao
za taj umor cio.
Učila bih ti ženu
da prede samoj sebi,
a ti bi kao sin
utjeha naša bio."

.....
Ja gužvam pismo,

samoća me peče.
Zar izlaza nema
na putu zavjetnom?
No što mi dušu mori
ja ću da izrečem--
ja ću da izrečem
u odgovoru svom.

1294.
prev:(Golob)